

Arrest

nr. 278 280 van 4 oktober 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SCHMITT
Mechelsesteenweg 12/11
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 april 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 maart 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 april 2022 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HACKERT, die loco advocaat A. SCHMITT verschijnt voor verzoeker en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 maart 2022 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 23 maart 2022 legt de gemachtigde verzoeker een inreisverbod op van drie jaar.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is de bestreden beslissing:

"Aan de Heer<1>:

Naam: L. Voornaam: E. Geboortedatum: (...)1994
Geboorteplaats: Mamurras Laç nationaliteit: Albanië

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2),

REDEN VAN DE BESLISSING

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, uiterlijk op 23/03/2022.<1>

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet: ■ 2°

X de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 6, van de wet of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldige inreisstempel op het Schengengrondgebied op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 21/01/2022 voor inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen - deelname aan een vereniging, feiten waarvoor hij later mogelijk veroordeeld kan worden. Inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen zijn een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten'. ' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'.

Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip ' ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Gezien het winstgevend karakter van deze feiten en hun maatschappelijke impact, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen

Betrokkene werd ingevolge zijn vrijheidsberoving op 25/01/2022 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing.

Bijgevolg heeft de Staatssecretaris in haar verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene kan niet aantonen sedert wanneer hij in België te verblijft. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 21/01/2022 voor inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen - deelname aan een vereniging, feiten waarvoor hij later mogelijk veroordeeld kan worden. Inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen zijn een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten'. ' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'.

Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip ' ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Gezien het winstgevend karakter van deze feiten en hun maatschappelijke impact, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft. Verzoeker voert in de synthesememorie volgende middelen aan:

"A. EERSTE MIDDEL: SCHENDING VAN MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

2. Een afdoende en deugdelijke motivering houdt bovendien in dat de in de beslissing opgenomen motieven feitelijk juist zijn. Dit is in casu niet het geval. De bestreden beslissing vermeldt:

"Betrokkene werd ingevolge zijn vrijheidsberoving op 25/01/2022 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgische grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. De artikelen 3 en 8 EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing."

3. Ingevolge deze motivering, vroeg verzoeker dd. 22/04 jl. zijn administratief dossier op bij de Dienst Vreemdelingenzaken, Openbaarheid van Bestuur. Hij mocht het dossier niet ontvangen voor het verstrijken van de beroepstermijn, doch wel op 02/05 jl. Bij inzage van het dossier stelde verzoeker vast dat de vragenlijst die hij op 10/03 jl. door de Dienst Vreemdelingenzaken overhandigd kreeg in de gevangenis te Antwerpen naar aanleiding van een eventueel bevel om het grondgebied te verlaten, weldegelijk in het administratief dossier werd gevoegd (STUK 4). De vragenlijst werd door hemzelf, alsook door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken ondertekend en dit ruim voor het nemen van de bestreden beslissing, dewelke aan verzoeker werd betekend op 23/03 jl.

4. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het motief opgenomen in de bestreden beslissing, dat stelt dat de administratie niet in het bezit is van een ingevulde vragenlijst en daardoor geen weet heeft van het bestaan van minderjarige kinderen op het grondgebied, manifest onwaar is en geschraagd wordt door de inhoud van het administratief dossier. De bestreden beslissing is op dit punt dan ook in strijd met het algemeen rechtsbeginsel van de materiële motiveringsplicht.

(...)

B. SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN HET HOORRECHT VAN VERZOEKER

1. De bestreden beslissing stelt:

"Betrokkene werd ingevolge zijn vrijheidsberoving op 25/01/2022 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgische grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. De artikelen 3 en 8 EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing."

2. Verzoeker erkent gedurende zijn verblijf in de gevangenis in het bezit te zijn gesteld van de gebruikelijke vragenlijst. Verzoeker is evenwel formeel wanneer deze stelt de vragenlijst weldegelijk te hebben ingevuld en te hebben terugbezorgd aan de administratie. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker de vragenlijst invulde en terugbezorgde aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

4. Er dient te worden vastgesteld dat de houding van verweerster moeilijk verenigbaar is met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV- 177.640, 10 november 2016).

5. Verweerster troostte zich evenwel niet de moeite rekening te houden met de door verzoeker ingevulde vragenlijst, hoewel deze zich weldegelijk in zijn administratief dossier bevond. Zij faalde dan ook om op zorgvuldige wijze de beslissing voor te bereiden en liet daardoor cruciale informatie buiten beschouwing. Verzoeker heeft hier immers een minderjarige dochter en partner, waarmee niet op de minste manier rekening werd gehouden.

C. DERDE MIDDEL: SCHENDING VAN ART. 8 EVRM EN VAN DE ART. 3, 6, 7 EN 9 IVRK EN VAN ART. 74/13 VAN DE VREEMDELINGENWET

C.I. Algemene beschouwing

(...)

Vooraleer kan worden getoetst of een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wel in overeenstemming kan zijn met het recht op een privé- en gezinsleven van verzoeker, dient eerst te worden nagegaan of verzoeker een gezins- en/of familieleven in België heeft opgebouwd.

Het bestaan van een gezinsleven in België

6. Supra werd reeds aangegeven dat verzoeker de vader is een minderjarig kind, zijnde: A. V. L. (° (...)/2019). Het kind van verzoeker is in België geboren en gaat hier naar school. Haar moeder verblijft op legale wijze in België en haar volledige leven situeert zich dan ook op het Belgische grondgebied. Zoals blijkt uit de rechtspraak van het EHMR, ontstaat de band tussen een kind en zijn ouder uit het feit van de geboorte zelf. De band tussen een ouder en een minderjarig kind zal slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden als verbroken kunnen worden beschouwd (EHRM 19februari 1996, Gul/Zwitserland,

§32; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28). Dergelijke zeer uitzonderlijke omstandigheden zijn in casu niet voor handen. Verweerster toont deze op geen enkele wijze aan.

C.1.3. Toetsing aan artikel 8 EVRM

Aangaande de dwingende sociale noodzaak, de pertinentie en de evenredigheid van de inmenging

7. Verweerster laat in de bestreden beslissing na een afweging te maken tussen de noodzaak van de genomen maatregel enerzijds en het bestaan van het gezinslevens in hoofde van verzoeker en zijn minderjarig kind anderzijds.

8. Verzoeker wenst te benadrukken dat op heden geen sprake is van een dwingende sociale noodzaak, dewelke niet louter speculatief maar op haar actuele aanwezigheid dient beoordeeld te worden. Verzoeker werd gedurende een kortstondige periode van amper 2 maanden aangehouden, daar hij werd aangetroffen bij een huiszoeking in de woning van een persoon die zich bezig zou houden (het onderzoek loopt thans nog) met de verhandeling van verdovende middelen. De aanhouding van verzoeker werd thans stopgezet op 23/03 jl. middels een handlichting door de onderzoeksrechter. Het gerechtelijk onderzoek loopt nog en er vond nog geen regeling rechtspleging plaats. Thans stellen dat verzoeker dus een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde, hoewel hij op geen enkele wijze werd veroordeeld, noch werd doorverwezen naar een Correctionele Rechtbank, en zelfs in vrijheid werd gesteld zonder voorwaarden door de onderzoeksrechter. schendt het vermoeden van onschuld en de rechten van verdediging vervat in artikel 6 EVRM.

(...)

12. De bestreden beslissing zou per definitie tot resultaat hebben dat het gezinsleven van verzoeker en zijn minderjarige dochter wordt beëindigd, zonder dat dit evenwel door enige noodzaak kan worden gerechtvaardigd en zonder dat zulks gelet op de hogervermelde argumentatie, een evenredige inmenging kan genoemd worden.

13. Verzoekers kind is geboren en getogen in België, loopt er school en bouwt er haar vriendenkring uit. Ook haar familie langs moederszijde verblijft in België. Dat het centrum van verzoekers minderjarige dochter volledig in België ligt, kan dan ook niet betwist worden.

14. Ingeval de effectuering van de bestreden beslissing, zouden verzoekers persoonlijke contacten met zijn kind, dan ook op onevenredige wijze bemoeilijkt worden.

15. Een eventuele scheiding van verzoeker met zijn minderjarig kind zou een onevenredige inmenging en dus een schending uitmaken van het Universele Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), alsmede van art. 74/13 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2.2. Verzoeker betoogt in essentie dat verweerder geen rekening gehouden heeft met zijn minderjarige dochter. Hij had haar nochtans vermeld op het vragenblad dat hij op 10 maart 2022 heeft ingevuld. Bovendien blijkt dat dit vragenblad aanwezig is in het administratief dossier.

In het administratief dossier bevindt zich een "DID/NOTA – gesprek 10/03/2022" waarin wordt vermeld: "Betrokkene werd verhoord in kader van het hoorrecht. Het gesprek verliep in het Engels. (...) Daarnaast heeft hij een dochter in België: A. V. L., geboren op (...)2019, woonachtig te Oeveldorp/Westerlo in de (...) (OV: 8419059. In het RR van het kind wordt vermeld dat L. E. vader is)."

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld: "Betrokkene werd ingevolge zijn vrijheidsberoving op 25/01/2022 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en lof minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing. Bijgevolg heeft de Staatssecretaris in haar verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13."

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker kan worden gevolgd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met voormelde stukken uit het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat verweerder niet alle dossierstukken in zijn beoordeling heeft betrokken. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond. De middelen zijn, in de aangegeven mate, gegrond en leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 maart 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC